

ზების დასადგენად, წარმართება შესაბამისი მიმართულებით.

მონაცემების ანალიზი კიდევ ერთხელ ადასტურებს საქართველოში პროდუქციის გარკვეული მოცულობის არაორგანიზებული გზით მიმოქცევაზე. პარტნიორი ქვეყნების მონაცემებს შორის არსებულ მნიშვნელოვან განსხვავებაზე და კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს არსებული პრობლემის გადასაჭრელად სარკისებური შედარების სტატისტიკის წარმოების აუცილებლობას. თუმცა, ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ ოფიციალური სტატისტიკური მონაცემების ნაწილობრივი უზუსტობის მიუხედავად, ისინი მიმდინარე პროცესების და საერთო ტენდენციის გამოვლენის საშუალებას მაინც იძლევა.

იმისათვის, რომ ქვეყნებს ჰქონდეთ საშუალება სისტემატიურად გააანალიზონ საგარეო ვაჭრობაში მიმდინარე პროცესები, მოახდინონ საექსპორტო და საიმპორტო ნაკადების სიზუსტის მონიტორინგი, მნიშვნელოვან ხელშეწყობ ფაქტორს წარმოადგენს სხვადასხვა ქვეყნებთან ორმხრივი შეთანხმებების გაფორმება ეკონომიკური თანამშრომლობისა და მონაცემთა ურთიერთგაცვლის საკითხებში. ეს პროცესი ამჟამად საკმაოდ აქტიურად მიმდინარეობს საქართველოში, რაც ხელს შეუწყობს ქვეყნებს შორის კავშირების გაღრმავებას და თანამშრომლობის გაძლიერებას როგორც სამთავრობო, ისე უწყებრივი სტრუქტურების დონეზე.

ადამიანის პიპედიკოპოზიციის უწყვეტობა ქვეყანა-სახელმწიფოს სოციალურ-პოლიტიკური პოლიტიკა*

ეთერ თაკალანძე
ემდ

ადამიანის (ერი, კაცობრიობა) კულტურული თვითგანვითარება გულისხმობს კონკრეტულ ქვეყანაში მკვიდრი ადამიანური (კეთილგონიერული) უნარ-ჩვევების ევოლუციურ განვითარებას, რომელიც ადამიანის მემკვიდრეობითობის სოციალურ ბუნებას ეფუძნება. იგი ურთიერთისაგან დამოუკიდებელი, ორი – სახელმწიფოებრივი და რელიგიური – სამსახურის თანაარსებობის პირობებში განხორციელდება; უზენაესი კანონის – „ლაზარე“-ს განსაზღვრულობა, რომ დამდეგ 2000-წლებში ადამიანის კეთილგონიერების დონის ახალ ეტაპობრივ (მე-6) საფეხურზე ამაღლებამ საფუძველი უნდა შექმნას მისი ბოლო, ანუ მე-7 საფეხურზე ამაღლებისათვის¹, არის კონკრეტული **ახალი სიტყვა**, რომელიც მოიცავს ახალ სამეცნიერო ინფორმაციულ წყაროს; – წყაროს საიმისოდ, რომ ამ, დამდეგი, ახალი დროის საზოგადოებრივ ურთიერთობებში აღნიშნული ორი სამსახურის ფუნქციები უნდა გადაისინჯოს; – რომ ადამიანზე სახელმწიფოს ძალადობრივი და რელიგიური ზეგავლენა დიდწილად, მეცნიერებამ უნდა ჩაანაცვლოს.

აღნიშნული ინფორმაცია, ცხადია დედამიწაზე სოციალური ეკონომიკის ახლებურად (მეცნიერებაზე დაყრდნობით) წარმართვის აუცილებლობაზე მიანიშნებს. ეს მიანიშნება ქართული ენის (ლაზარე) კანონზე და ასო-ნიშნებზე დაყრდნობით გამიფრულად არის „ლაზარეში“ წარმოჩინებული და, თავისი არსით, ადამიანის მიმართ სოციალური მოთხოვნების გაშიფვრა; – ამ ფორმით, ე.ი. ლაზარეს ასო-ნიშნებით ერის ფუნქციაზე მიანიშნების წესით, არის წარმოჩინებული ის უზენაესი განსაზღვრულობა, რომ ადამიანის

1 ამგვარი განსაზღვრულობა თვალსაჩინოდ, ნახაზის სახით წარმოჩენილია ჩვენს სტატიაში, უ. „ეკონომიკა“, №7-8, 2004.

* იბეჭდება ავტორის დაუინებული მოთხოვნით, მისი სტილის დაცვით.

ეროვნული მემკვიდრეობითობის დაცვა და, ამ გზით ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური ბალანსის მუდმივად შენარჩუნება ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი ფუნქციაა; – რომ ქვეყანაში მკვიდრი ერის მხრიდან ამ ფუნქციის შესრულება გარდაუვალია მთლიანი დედამიწის სოციალურ-ეკონომიკური ბალანსის სტაბილურობის 2000 წლიანი ეტაპობრივობითა და მუდმივად შენარჩუნებისათვის.

ანუ: კეთილგონიერება, რომელიც დედამიწაზე ადამიანის უნარ-ჩვევების შესაბამისი ქცევებით გამოიხატება, მონაწილეობს ასტრო-ფიზიკურ ერთიანობაში – ოთხყაროს (დრო, დედამიწა, მზე, ვარსკვლავები) თვითშემოქმედებაში; ე.ი. ამ გლობალურ ურთიერთობებში ყოველი კონკრეტული ადამიანის, მისი მშობელი ერის, ქვეყნისა და მთლიანი დედამიწის თვითგანვითარების საქმიანობა-პროცესი, ამ უკანასკნელის მიმდინარეობის დროისა და სივრცის მიხედვით არის გაერთიანებული ხსენებული, ერთიანი ოთხყაროს თვითშემოქმედების პროცესთან; ეს პროცესები გაერთიანებულია დედამიწაზე გამომდინარე ადამიანების განცდათა იმ უწყვეტი ჯაჭვით, რომელიც იქმნება სამშობლო ქვეყანაში ადამიანების მიზანდასახულობებიდან, რომლებიც ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური ურთიერთობების ფორმაცია განაპირობებს.

ირკვევა, რომ ასტრო-ფიზიკურ სხეულებთან დედამიწის მიმართულების ადამიანის ცნობიერებაში (შეგრძნება-განცდების ფორმით) ასახვის ზემოთ წარმოჩინებული წესრიგი (გონი, ღმერთი, – **ახალი სიტყვა**, იგივე უზენაესი კანონი-„ლაზარე“) სთავაზობს (კარნახობს, განუსაზღვრავს) ადამიანს (ერი, კაცობრიობა) თვითგანვითარების პირობებს: დაიცვას დედამიწისეულ დროსა და სივრცეში ყოველი სოციალური არსისა და მთლიანად დედამიწის თვითგანვითარებაში სოციალურ-ეკონომიკური ბალანსი და სწორედ ამ საქმიანობის ორგანიზაციის ნიადაგზე უზრუნველყოს ასტრო-ფიზიკურ სივრცეში ჩვენი პლანეტის განვითარების 2000-წლიანი სტაბილურობა, – უზრუნველყოს ამ (დამდეგ) ახალ 2000 წლეულში ადამიანური გონის მე-6 ეტაპობრივ საფეხურზე ამალგება, – ადამიანის **თვითშემეცნება-თვითრეალიზაციის** საქმიანობის ერის დონეზე, მშვიდობიანი პოლიტიკურ-ეკონომიკური ორგანიზაცია-მართვის გზით.

ადამიანის თვითშემეცნება-თვითრეალიზაცია გულისხმობს ამ

ადამიანის მშობლიურ ქვეყანაში, მისი მცირეწლოვანი ასაკიდან სიცოცხლის ბოლომდე, საზოგადოებრივი შრომა-დასვენების, კულტურული გართობისა და ყოფის პირობების ეროვნულ-სახელმწიფოებრივ ორგანიზაციას. ამ უკანასკნელის შედეგად, აისახება რა ახალშობილი ადამიანის სისხლში – გენში მშობლებისაგან გადმოცემული და დამახასიათებელი მემკვიდრეობითი ნიშნებით, ქცევის ეროვნულ-კულტურული უნარ-ჩვევები, იქმნება ყოველი ერისათვის საკუთარი კულტურული მემკვიდრეობითი ფასეულობები. ანუ: ქვეყანაში ყოველი კონკრეტული ადამიანის მხრიდან მამისეული (მამა, ძე და სულიწმინდა) ოჯახური მემკვიდრეობითობის დაცვა და თავის ქვეყანაში ყოველი მშობლიურის (მშობლები, ოჯახი, მამული) მიმართ სიყვარულის (გრძნობა, განცდა) წარმოება-კვლავწარმოების სახელმწიფოებრივი ორგანიზაცია, რაც ორი, საპირისპირო სქესის ადამიანის ქორწინების ორგანიზაციას მოიცავს, არის „ლაზარეს“ სოციალური მოთხოვნა და, ცხადია, ეს ყველაფერი ეროვნულ-სახელმწიფოებრივ კანონებში (იდეოლოგიაში) უნდა აისახოს.

სისხლი, ზოგადად და მ.შ. ადამიანისა, ინარმოება (ვითარდება) რა მემკვიდრეობითობის გზით კონკრეტული ფლორა-ფაუნისა და ფიზიკურ-გეოგრაფიულ გარემოში, არის კონკრეტული ქვეყანა-ოთხყაროს შემოქმედების სულიერ-მატერიალური საფუძველი; ასევე, კონკრეტული ადამიანის სისხლი, გამოხატავს რა ადგილობრივ სოციალურ და საკუთარ ერთან მის ნათესაობას, არის ქვეყანაში ეროვნული ერთსულოვნების შემოქმედების განსმაზღვრელი არსი.

ეროვნული ნიშნების ტარება-არტარება, ე.ი. მამულეთის მუდმივ საცხოვრებელ ადგილად თავისთვის დამკვიდრება-არდამკვიდრება არის სრულწლოვანი ადამიანის არჩევანი როგორც პირადი ცხოვრებისათვის, ასევე თავის არასრულწლოვან შთამომავლებთან მიმართებაში; აქ არსებითია ის, რომ ადამიანი ბუნებრივად (შინაგანად) მონოდებულია, რათა დროის მსვლელობაში და დროის შესაბამისად, თანმიმდევრულად, ამ უნარ-ჩვევების პრაქტიკულად გამოცდისა და, რაც მთავარია, მათს შესახებ მეცნიერული ცოდნის გაღრმავების გზით, პერიოდულობით, შეაფასებდეს, განამტკიცებდეს ან/და უარყოფდეს მათ (უნარ-ჩვევები, ტრადიცია) საკუთარი

შეხედულებისამებრ. ქართული ეროვნული უნარ-ჩვევები, რომლებიც ოდითგან დღემდე ყალიბდებოდა ზემოხსენებული გზით, ანუ პირადი შეხედულებისამებრ და – ქრისტიანულ-მართმადიდებლური რელიგიური ცნობიერების ბაზაზე, ამ ახალ ორიენტაციულ-შიაც იგივე, ე.ი. ტრადიციული გზით, მაგრამ უკვე „ლაზარეში“ მეცნიერული თვალსაზრისით ახსნილი სოციალური მოთხოვნების (არა მხოლოდ რწმენის) შესაბამისად (ე.ი. ეროვნულ იდეოლოგიაზე დაყრდნობით) განვითარდება¹.

ქვეყანაში ეროვნული გენის შენარჩუნება ქართველისათვის დედიტა და მამით ქართველობას გულისხმობს; ხოლო შერეული ქორწინების შემთხვევაში კი იგი შთამომავლების მამულეთში გაზრდასა და აღზრდას მოითხოვს; მემკვიდრეობითობა ადამიანი-პიროვნებისაგან მოითხოვს ქვეყანა-მამულეთის (ამ ფიზიკური სხეულის) შემეცნება-დაუფლება-დაპატრონებას – სამშობლოს მიმართ პირადი უფლება-მოვალეობის ბალანსირების უნარ-ჩვევების დაუფლებას.

საქართველო-ოთხყაროში სახელმწიფოებრივი სისტემის განახლებასთან დაკავშირებით, „ლაზარეში“ გამოიკვეთება იმის აუცილებლობა, რომ საზოგადოებრივი მეცნიერული თეორიადეოლოგიაში არამატერიალისტური ფასეულობების წარმოება პრიორიტეტული მიმართულებაა; – რომ აქცენტირებული ხდება თვითშემეცნების დროის სწორად გამოყენება და, კერძოდ, მოზარდების – გოგონების, – ბიჭების სოციალური დანიშნულების შესაბამისად და ეროვნული სულისკვეთებით აღზრდა-სწავლება; ქორწინების სახელმწიფოებრივი ორგანიზაციის საქმეში ქალიშვილობის ინსტიტუტის, როგორც ტრადიციისა და, ახლა უკვე, როგორც „ლაზარეს“ სოციალური მოთხოვნის, აქცენტირების, (ე.ი. სქესის გადაგვარებისა და, ე.წ. „სექსის თავისუფლების“ დაგმობის), აუცილებლობა; ქალიშვილობის ინსტიტუტის, როგორც მოზარდების,

1 ახსნა ქრისტიანულ მართლმადიდებლურ ცნობიერებაში დღემდე დამარხული იმ საიდუმლოსი, რასაც გულისხმობს ბიბლიური მცნება – „დღემდე მეორედ მოსვლისა“ (მეორედ მოსვლის მოლოდინი) და, რაც საფუძვლად უნდა დაედოს დღეს ქართული ეროვნული იდეოლოგიის ახალი სიტყვის შესაბამისად მეცნიერულ დასაბუთებულობას, იხილეთ ახალ სიტყვაში, (– ე.ი. „ლაზარე“-ში); იხ. აკაკი ჯორჯაძე, „ეროვნული იდეის შესახებ“, გამოქვეყნებული გაზეთში „ძველი-ახალი სიტყვა“ (№ 13-14 (143) 2012).

ასევე ზოგადად ადამიანების სულიერი განვითარების საქმედების, მისი, როგორც ადამიანთა მშვიდობიანი ურთიერთობების, ამასთან, ჯანდაცვისა და სიცოცხლის ხანგრძლივობის საფუძვლის, სახელმწიფოებრივად ორგანიზების აუცილებლობა.

ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური ფორმაციის განახლების პოტენციალი, (სათანადო სულიერი ენერგიის ბაზის არსებობა) ფიზიკურად (ქმედებებით), ოფიციალური (დოკუმენტური) ფორმით გამოხატული უნდა იქნეს მოსახლეობის ზრდასრული ნაწილის ნახევარზე მეტის მხრიდან, ქვეყნის დამოუკიდებელი თვითგანვითარების ეროვნულ-პოლიტიკურ ნებაში; ეროვნული ნების გამოხატვის საქმეში ფორმისა და შინაარსის ერთიანობის დაცვა – „ლაზარეს“ კონკრეტული სოციალური მოთხოვნა და ასტრო-ფიზიკური პროცესებითაა გაპირობებული:

„ლაზარეს“ სოციალური კანონზომიერებითაა განსაზღვრული ახალ 2000-წლეულში გარდამავალ პერიოდში, ის დრო-ვადა, რომელიც უნდა დაიცვას რომელიღაც მოცემული ერის ქვეყანამ (დანეხებული საქართველოდან და, შემდგომ – თანმიმდევრულობით ჩრდილოეთის მიმართულებით ჩვენს კონტინენტზე და შემდეგ სხვა ქვეყნები), საიმისოდ, რომ დააფიქსიროს თავის ტერიტორიაზე უარყოფითის გამანეიტრალებელი დადებითი, იგივე ეროვნული, სოციალური ენერგიის სალდოს ფიზიკურად ფლობა; ანუ, განსაზღვრულია ის დრო, როდესაც მყისიერად ხდება (მოხდება) ამგვარად ფორმირებული სალდოს გადასვლა და ასახვა ამ მოცემული ქვეყნის მიმდებარე ატმოსფეროში; რამეთუ სწორედ აქ, ატმოსფეროში, სადაც ამ დროისათვის ასევე კანონზომიერად თავს იყრის ასტრო-ფიზიკური წარმომავლობის სხვადასხვა სულიერ ენერგიათა ძალები, ამ უკანასკნელთან რეაგირების კვალობაზე ეს გადასული სულიერი ფიზიკური ენერგიის ძალა (დადებითი სალდო) იწვევს ამ მოცემული ქვეყნისა და, ნაწილობრივ, ასევე, მისი მოსაზღვრე ქვეყნების ტერიტორიებზეც დადებით ზეგავლენას¹. ამგვარი სალდო, (ე.ი. ქვეყანაში ანტიეროვნული ენერგიის ძალებთან შედარებით, ეროვნული ენერგიის ძალების სიჭარბე), თავად ამ ქვეყნის (ამჟერად, საქართველოს) ტერიტორიაზე – ვლინდება დადებითადვე; – ვლინდება იგი

1 აღნიშნული სალდოს ფორმირებისა და ატმოსფეროში გადასვლის პროცესი განხილული გვაქვს ადრეც (ჟ. „ეკონომიკა“ №7-8, 2011. გვ. 32).

სასიცოცხლო პირობების, უფრო ზუსტად, – განონასწორებული ატმოსფერული, გეოლოგიური, გეოგრაფიული სტიქიური პროცესების მსვლელობის (ბუნებრივი პირობების სტაბილურობა) სახით.

მაგრამ, თუ კი სალდო – აღნიშნული კონკრეტული ქვეყნიდან ატმოსფეროში მყისიერად გადასული სოციალური ენერგია – უარყოფითია (არაეროვნულია), მაშინ, სტაბილურობა ირღვევა; ანუ სტიქიური ენერგიების ახლა უკვე, უარყოფითი ნაკადები, ამ ქვეყნისა თუ მის მიმდებარე ტერიტორიებზე იმძლავრებს; – იქმნება არასასიცოცხლო ხასიათისა და, ცხადია შესაძლებელია, გამანადგურებელიც, სტიქიური ენერგიების ნაკადები. აქედან გამომდინარე, საქართველოში, ამ ახალი 2000-წლეულის დამდეგს, თუ კი ფიზიკურად შენარჩუნებულია დადებითი, ე.ი. ეროვნული, ენერგიის სალდო და, თუ კი ეს უკანასკნელი სახელმწიფოებრივი იურიდიული ფორმით იქნება გამოხატულ-დაფიქსირებული დროულად (ახალ დროში გარდამავალი პერიოდის ფარგლებში), მაშინ ატმოსფერული კანონზომიერებიდან გამომდინარე, შეიქმნება ჩვენს ქვეყანაში სასიცოცხლო, ე.ი. თვითგანვითარების გახანგრძლივებისათვის აუცილებელი ბუნებრივი პირობები, – მხოლოდ ასეთ პირობებში (დადებითი სალდოს არსებობის ფიზიკურად და ფორმალურობით გამოხატული ფაქტის ატმოსფეროში დაფიქსირების კვალობაზე) შეიქმნება ქვეყანაში სტაბილური პირობები თვითგანვითარების გახანგრძლივების სახელმწიფოებრივად ორგანიზებისათვის.

უფრო კონკრეტულად: „ლაზარეს“ მიხედვით, მერწყულის 2000-წლიანი ზეგავლენა, რომელიც დედამიწაზე დაიწყო საქართველოდან 1995 წლის 9 იანვრის 12⁰⁰ საათიდან, დასრულდება ყველა სხვა ქვეყნებთან (მთლიანად დედამიწასთან) მიმართებაში, დამდეგი 2000-წლეულის დასრულებით; – დასრულდება იგი მაშინ, როცა დედამიწა (მზის სისტემა) გადაინაცვლებს ახალი თანავარსკვლავედის (თხის რქა) 2000-წლიან გარემოცვაში და, მაშასადამე, – როცა ეს (გადინაცვლებს) დაფიქსირდება იმ დროს, დღევანდელ ჩვენს ტერიტორიაზე; (ცხადია, – იმ ვარაუდით, რომ დროის ამ მოცემულ ეტაპზე დღევანდელი ჩვენი ხელისუფლების „ნებართვით“ საქართველოში აღარ დაყოვნდება და ან უკვე რეალურად დაფიქსირდება „ლაზარეს აღდგინების“ ეროვნული მისიის ქართული სახელმწიფოს მიერ გათავისების ნება).

როგორც ირკვევა, უზენაესი კანონი – „ლაზარე“-ს (სოციალური კანონზომიერება – „ლაზარე“) განსაზღვრულობით, დედამიწაზე საქართველოს ფიზიკურ-გეოგრაფიული მდგომარეობიდან და პირობებიდან გამომდინარე, ქართველ ერს, საქართველოს, პირველს მოეთხოვება (უნევს) „ლაზარე“ – ახალ სიტყვასთან ზიარება, მისი შემცენება, მისი არსებობისა და მოთხოვნების თაობაზე დანარჩენი კაცობრიობის ინფორმირება¹; ქართველს პირველს უნევს იხელმძღვანელოს ამ ახალი სიტყვით, თავის ქვეყანაში სოციალური თუ საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური ურთიერთობების ორგანიზაციისა და ყველა სხვა საქმეში. ამასთან, რაც ამჯერად მთავარია, – ქართველი ადამიანი გრძნობს და ფაქტიურად აცნობიერებს თავის ამ მისიას:

საქართველოს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაერთიანება „ახალი სიტყვა“, რომელიც ყოფილი „მძლეველის“ სამართალ-მემკვიდრეა, თაოსნობს ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური ფორმაციის მატერიალისტური სახელმწიფოებრივი სისტემის ახალი დროის შესაბამისად განახლების საქმეს; ეს საქმე კი საქართველოში მიმდინარეობს თანმიმდევრულად, უკვე მე-18 წელია და საკმაოდ აქტიურადაც.

ანუ დღეს, როცა მსოფლიოში მატერიალისტური სოციალურ-ეკონომიკური ფორმაცია პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის კაპიტალისტურ (გლობალიზაცია) რეფორმების მიმდინარეობით ზეიმობს, იკისრა რა აღნიშნული ეროვნული მისიის შესაბამისი სადღეისო საქმიანობა, პ.გ. „ახალი სიტყვა“ თავისი სამუშაო გეგმითა და „საქართველოს მომავლის პროგრამით“² წარსდგა ქართველი ერის და სახელმწიფოს წინაშე; – ამ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურმა ორგანიზაციამ, მიიღო რა სახელმძღვანელოდ „ლაზარე“ – ახალი სიტყვა, თავისთავზე აიღო საზოგადოებრივი პასუხისმგებლობა – წარმოაჩინოს ქართველი ერი, საქართველო-სახელმწიფოში და, აქედან გამომდინარე, მსოფლიო პოლიტიკურ-ეკონომიკურ სისტემაში (საერთაშორისო ურთიერთობები), ზემოხსენებული მისიის აღმსრულებლად; – წარმოაჩინოს იგი არამატერიალისტური სოციალურ-

1 ამ საკითხის ახსნა ასტრო-ფიზიკურითვალსაზრისით, იხ. ახალი სიტყვა, გაზ. „მეტი სინათლე“ №20, გვ. 2.

2 აკაკი ჯორჯაძე, თბილისი, 2010 წ.

ეკონომიკური ფორმაციის შესაბამისად განახლებული სახელმწიფოებრივი სისტემის შემოქმედი ერის სტატუსის მაძიებლად.

ერი, რომელსაც ერთი კონკრეტული ფიზიკურ-გეოგრაფიული სივრცე და სოციალურ-ეკონომიკური გარემო ქმნის (კვებაჲს აერთიანებს), მემკვიდრეობითობის ბუნება სისხლით ნათესაობით ჰკრავს. ეს ადამიანები დროსა და სივრცეში თანაცხოვრებით, სისხლით ნათესაობის თვისება-მოვალეობას, ისტორიის მანძილზე დაატარებენ და, ეროვნული გენის სახით, ან ასე ვთქვათ, ამ თვისება-მოვალეობას თესლის (გენი) სახით უტოვებენ თავის შთამომავლობას; ამ გზით კონკრეტული ადამიანი თავისი სიცოცხლის, ხოლო ერი თავისი ისტორიის მანძილზე მემკვიდრეობითობის დაცვის გზით, ინარჩუნებენ სიყვარულს ურთიერთისა და მშობლიური ბუნების (მამული) მიმართ. ე.ი. ადამიანები, ერები არა მხოლოდ პრაქტიკიდან გამომდინარე აცნობიერებენ ბუნების ამ სათავისო მნიშვნელობასა და საარსებო დანიშნულებას, არამედ, რაც არსებითია, გრძნობენ და მტკივნეულად განიცდიან ყოველგვარ არაადამიანურ დამოკიდებულებას – ხელყოფას – მასთან მიმართებაში; – იცავენ მას შრომით, ბრძოლებითა და, საჭიროების დროს, – სისხლითაც კი.

ხსენებული გრძნობები და განცდები, რომელიც ქართველმა ერმა 1700 წელი ქრისტიანულ-მართლმადიდებლურ რელიგიურ ცნობიერებაზე დაყრდნობით ატარა, აშკარად ვლინდება პ.გ. „ახალი სიტყვისა“ და მის მხარდამჭერთა საქმიანობაში, რომელიც 18 წელი გრძელდება. ეს ადამიანები ამ ხნის მანძილზე იგერიებენ იგნორირების (და არა მარტო) იმ სახელმწიფოებრივ სტრატეგიას, რომელსაც მთელი ეს პერიოდი საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლება თავისი მემკვიდრეობითი თანმიმდევრულობით (და, ცხადია, დღევანდელი ხელისუფლების ჩათვლით) ჯიუტად ახორციელებს. მეტიც, ამჯერად უფრო დიდი ძალისხმევით გრძელდება დღევანდელი ხელისუფლების მონდომება ამ თვალსაზრისით; მაგალითად, იგი წლების განმავლობაში გატარებული ინფორმაციული ვაკუუმით, ქვეყანაში სხვა, არაქრისტიანულ-მართლმადიდებლური მორალური ფასეულობების პროპაგანდის ფონზე, დიდ საფრთხეს უქმნის ქართული ცნობიერების გახანგრძლივების – ქვეყნის თვითმყოფადობის შენარჩუნების საქმეს; მან დღემდე – 1 ოქტომბრისთვის ქვეყანაში დანიშნულ საპარლამენტო არჩევნებამდე იგნორირება გაუკეთა

ზემოხსენებულ 18-წლიან საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ საქმიანობას, და ამით აიძულა ჩვენი ამომრჩეველი თავი შეიკავოს და აზროვნების მიღმა დატოვოს ერისა და ქვეყნისათვის პ.გ. „ახალი სიტყვის“ მიერ შემოთავაზებული სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი, ზემოხსენებული „მომავლის პროგრამა“, აიძულა ამომრჩეველი მიჰყევს თავად ხელისუფლების ხელდასმით, ე.წ. პოზიციური და ოპოზიციური პროგრამებით, არჩევნებზე წარდგენილ კანდიდატებს, რათა ამ ხელისუფლებამ (და არა ხალხმა) კვლავაც (წლით), დააკანონოს კაპიტალისტური გლობალიზაციის კურსი ჩვენს ქვეყანაში¹.

ხსენებული ინფორმაციული ვაკუმი, ქვეყანაში ქმნის რა ამომრჩეველის თვალში პ.გ. „ახალი სიტყვისა“ და მისი მხარდამჭერი ადამიანების, ასე ვთქვათ, გაუცხოებისა და უფლებაყრუილობის პირობებს წინასაარჩევნო კომპანიაში „ახალი სიტყვის“ პროგრამის გამოტანის თვალსაზრისით, ფაქტიურად, ამომრჩეველის მოტყუებაა. ამგვარი (სიცრუე, მოტყუება) ფორმის ძალადობით სახელმწიფო მანქანამ აშკარად გამოამჟღავნა თავისი ანტისაზოგადოებრივი, უფრო სწორად, ანტი-ეროვნული ხასიათი, ეს 18-წლიანი სტრატეგიულობით გამორჩეული, ძალადობრივი სახელმწიფოებრივი ქმედება ფაქტობრივად ამტკიცებს და აშკარას ხდის იმას, რომ გარდაუვალია სახელმწიფოს ადმინისტრაციული ფუნქციის შეზღუდვა, სწორედ, ადამიანის ეროვნული უფლებების გაზრდის გზით, გამოავლენს სახელმწიფოებრივი ადმინისტრაციული უფლებების ქვეყანა-ოთხყაროს საზღვრებში მოქცევის აუცილებლობას; ეს კი ქვეყნის პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის „ლაზარეს“ შესაბამისად გარდაქმნას ნიშნავს.

მოკლედ, ის რეალობა, რომ დღევანდელი საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლება ქვეყანაში ფუნქციონირებს, ასე ვთქვათ, მხოლოდ ინერციის ძალის ზეგავლენით, რომ იგი გამოდის თავისი ხალხის მიმართ ანტისაზოგადოებრივი მეცნიერების პოზიციიდან, მოძალადის როლში, უკვე გამჟღავნებულია: – ადამიანის აზროვნებიდან ეროვნული იდეოლოგიის განდევნა, ერების ურთიერთინტეგრირება, ქვეყნის მკვიდრი მოსახლეობისათვის თვითმემკვიდრეობა-თვითრეალიზაციის უფლება-მოვალეობების წართმევა და

1 ახალი სიტყვის იგნორირების ფარული სახელმწიფოებრივი ტაქტიკის ფაქტობრივი ანალიზი ჩვენ გადმოვეცით ადრე (ჟ. „ეკონომიკა“ №7-8, 2012, გვ.)

გადაბარება სხვაზე - ქვეყნისათვის არამკვიდრ მოსახლეობაზე და ქვეყანაში - სამოქალაქო საზოგადოების როლის დანიშნულება - ასეთია დღევანდელი სახელმწიფოებრივი რეფორმების ძირითადი მიმართულებები. ამასთან, განათლების, მეცნიერების და სხვა დარგებში რეფორმების პროგრამებში აქცენტირებულია ქვეყანაში მემკვიდრეობით დაგროვილი ცოდნა-გამოცდილებების იგნორირება, ადამიანის უნარ-ჩვევების განიავება, პროფესიონალიზმის მოშლა, ან, კიდევ, - ქვეყანაში უმუშევართა რიცხვის თანმიმდევრული ზრდის საპასუხოდ დაკანონებულია უმუშევართა დასაქმების ერთვინი, სამთვინიო თუ სულაც, კომპანიური ხასიათის საკონტრაქტო პირობები; ყველაფერი ეს და ბევრი სხვა, რაც ორიენტირებულია ქართველი ერის თვითმყოფადობის - მისი მემკვიდრეობითობის მოშლაზე და, აქედან გამომდინარე, ქართული ცნობიერებისა და ქვეყნის მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის შეწყვეტაზე, ჩვენი ხელისუფლების დიდი ძალისხმევით წლების მანძილზე ხორციელდება ქვეყანაში; ამასთან ერთად, გლობალიზაციის მსოფლიო მონოპოლისტური კურსის მიხედვით დღეს, არა მხოლოდ საქართველოში შემოტანილი, ე.წ. ფინანსური „გრიპი“-ს შედეგები, თუ ეროვნულ ქვეყნებში მოსახლეობის რიცხვის შემცირების სტატისტიკა¹ აშკარაა, ამ კურსს, როგორც გზას ერების, ზოგადად, კაცობრიობის მემკვიდრეობითობის მოშლისაკენ, - ადამიანის თვითგანადგურებისაკენ. ეს დღევანდელი რეალობა, რომლის თაობაზეც გაფრთხილება - „... ამ გზით დაღუპვა გადაწყვეტილია, ...!“ - ახალი **სიტყვის** (ე.ი. - „ლაზარეს“) სახელით გაცხადდა საქართველოში ჯერ კიდევ 1995 წელს² ახალი **სიტყვის** მშობელი კაცის - ბატონი აკაკი ჯორჯაძის მიერ, უდავოდ ამონებს „ლაზარე“ - ახალ **სიტყვას**, როგორც ახალ სამეცნიერო ინფორმაციულ წყაროს; ანუ, ეს უკანასკნელი არა მხოლოდ უნდა ვირწმუნოთ, არამედ უნდა შევიცნოთ დაბეჯითებით, რათა მისით ვიხელმძღვანელოთ ქვეყნისა თუ დედამიწის სოციალურ-ეკონომიკაში და პოლიტიკაში (გაგრძელება უახლოეს ნომერში).

1 გილარ ბაკრაძე, «Там, Где родился, - увы, не пригодился», გაზ. „მშრომელთა ხმა“ №6(33), 2012 წ.

2 „წიგნი, რომელიც არავის წაუკითხავს“, სარედაქციო წერილი, გაზ. ასავალ-დასავალი, №1, 1995 წ.

შინადასახი, განკუთვნილი, გირჩევი

ВОПРОСЫ ЭФФЕКТИВНОСТИ ПРИНЦИПОВ И МЕТОДОВ РЕГУЛИРОВАНИЯ ПЛАТЕЖНОГО БАЛАНСА

Арутюнян Давид Владимирович
к.э.н., старший научный сотрудник
Института экономики им.
М.Котаняна НАН РА

На платежный баланс, как и на всю экономику, как правило, могут воздействовать многочисленные внутренние и внешние, экономические, политические и иного характера факторы, основными из которых являются экономические и социальные потрясения и периодические колебания, милитаризация экономики и военные расходы, усиление взаимозависимости международных финансов, инфляция, различия процентных ставок, валютные и финансовые факторы, чрезвычайные ситуации, а также торговые ограничения.

Колебания экономической активности, спады и подъемы находят свое отражение в платежном балансе. Как правило, на фазе подъема увеличивается как экспорт так и импорт, и не представляется возможным точно прогнозировать сальдо платежного баланса, если не учесть иные параметры. В случае замедления темпов экономического роста обычно растет вывоз капитала, в случае же высоких темпов экономического роста особо выгодным становится вложение капитала в национальную экономику, в результате чего вывоз капитала сокращается¹.

Существенное значение имеет также влияние милитаризации

1 Евдокимов А.И. „Международные экономические отношения“, Москва, 2006г., стр. 449-466.